

u

Den sidste Hurdle

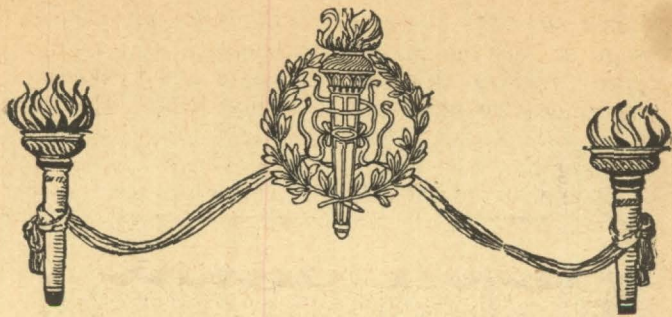
Drama i 3 Akter

Bearbejdet og iscenesat
• af Einar Zangenberg •

Optaget af
Kinografen - København

Den sidste Hurdle.

Drama i 3 Akter.

Bearbejdet og iscenesat af Einar Zangenberg.

HOVEDROLLERNE:

Harriet Thompson Fru Edith Buemann-Psilander.
 Løjtnant Harder Hr. Aage Garde.
 Auditor Falck Hr. Einar Zangenberg.

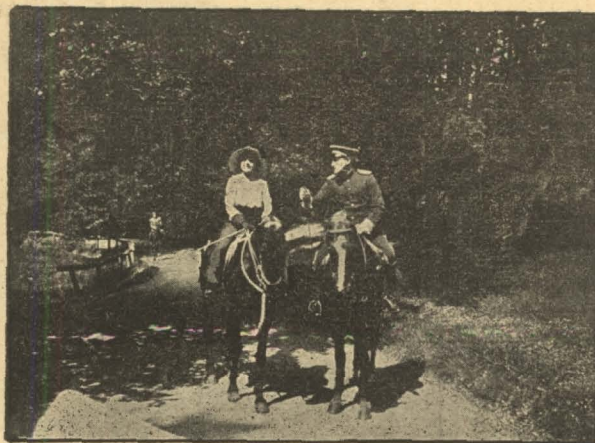
Optaget af Kinografen, København.

Løjtnant Harder og Auditor Falck er Venner. I Virkeligheden er de to Venner fuldstændige Mod-sætninger. Løjtnant Harder er en letsindig og

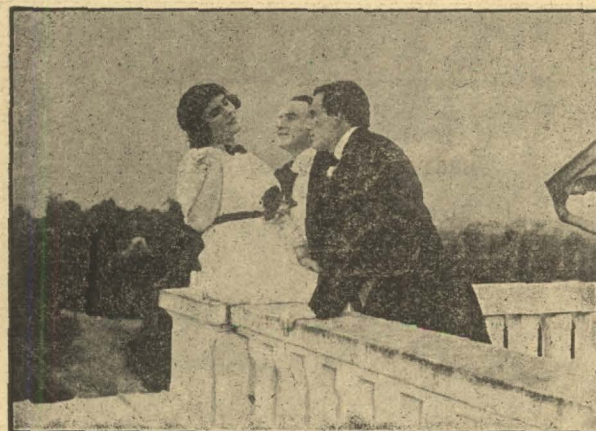
udsvævende Natur, medens Falck ved ihærdigt Arbejde i en meget ung Alder har naaet den ansete Stilling som Dommer ved Krigsretten. Meget skal der til for at kølne Venskabet imellem dem i hvert Fald fra Falcks Side. Uagtet han har maattet indfri falske Veksler, som Vennen har udstedt i hans Navn, og uagtet de begge bejler til den smukke og rige Miss Harriet Thompson, bevarer han Venskabet lige fuldt, og da Miss Harriet ved et Aftenselskab, hun holder, lover den af de to Bejlere, der vinder det store Væddeløb næste Dag, sin Haand og sit Hjerte, foreslaar

Falck sin Ven, at de skal bytte Heste og derved søge at faa lige Chancer; Skæbnen skal da afgøre, hvem af dem der skal være den Lykkelige og vinde den misundelsesværdige Brud. Harder gaar ind derpaa, idet han straks ved Vennens Forslag har faaet en djævelsk Tanke. Kort før Væddeløbet overtaler Harder sin Oppasser til at fjerne Skoen fra det ene af sin Hests Forben, og

denne Hest, Flying Bird, er det, at Auditor Falck skal ride.

Miss Harriet befinder sig paa Sadelpladsen omgivet af sine beundrende Venner, og smilende hilser hun til sine Bejlere, da de rider ud til Starten. Signalet falder, og Rytterne flyver afsted. Harder vinder mere og mere frem, medens Falck paa Flying Bird sækker længere og længere bagud. Den ædle Hest er bleven halt i Forbenet, og idet

den skal passere den sidste Hurdle, forfejler den Springet.

Løjtnant Harder vinder Løbet, men ved den sidste Hurdle ligger Flying Bird med sin Rytter. Det stolte Dyr har brækket Halsen, og Rytteren ligger blødende ved dets Side. Blandt de fremtrængende Tilskuere er Miss Harriet forrest. Hulkende kaster hun sig over sin haardt saarede Ven, ham, som hun i Virkeligheden elsker højst af de To.

Det gaar langsomt fremad med Falcks Helbredelse. Daglig kommer Miss Harriet og besøger ham, men naar hun forlader Hospitalet, venter Løjtnant Harder hende. Han har Ret til hende, og han fordrer sin Ret. Miss Harriet faar af Hospitalslægen at vide, at Falck vil blive Krøbling for Livstid, og hun, den feterede Kvinde, den rige Arving, der altid har været vant til at

se glade og muntre Ansigter, fjerner sig mere og mere fra Falck, der dog kun vil vedblive at være Krøbling. Hun giver efter for den elegante Løjtnant Harders Kurtiseren, og under en Ridetur en Sommerdag i Dyrehaven veksler de det første Kys. Tre Maaneder er gaaet, og Falck er udskrevet fra Hospitalet. Han kan kun bevæge sig ved Hjælp af Krykke og Stok, men hans første Gang gælder hende, han elsker saa højt, og som han

véd er tabt for ham for bestandig. Han vender hjem til sin ensomme Bolig med Tankerne optagne af Mødet med hende. Hendes Ord: „Jeg maa jo indfri mit Løfte!“ lyder bestandig for hans Øre, men Harder er jo hans Ven, hvem han ikke maa misunde Lykken.

Kort Tid efter holdes Brylluppet. Han ser Nyheden i Avisen. Dybt bedrøvet læser han den nøgne Virkelighed. som han dog vidste vilde

komme, men at han ikke en Gang har været indbudt til Brylluppet! Selv hans gamle Venner tænker ikke mere paa ham, Krøblingen!

Tiden gaar. Ægteskabet mellem Løjtnant Harder og Harriet er ikke lykkeligt. Da han har faaet Raadighed over en stor Sum af hendes Penge, ødsler han disse væk i Spil og til andre Fornøjelser. I sine ensomme Timer sidder Har-

riet alene i sit Hjem dvælende ved Falcks Billede og tænker paa sin tabte Livslykke.

En Dag forløber Harder sig overfor sin Oppasser. Denne bliver opsætsig, og Harder lader ham arrestere. I Arresten faar Oppasseren Samvittighedsnag. Han husker den Gang, da Løjtnant Harder bestak ham til at fjerne Skoen af Hestens Forben, og under det paafølgende Krigs-

forhør, der ledes af Auditør Falck, afslører Oppasseren Løjtnanten. Blandt Krigsrettens Medlemmer opstaar stor Bevægelse, men Auditør Falck, der ikke vil se sin tidligere Ven og sin Elskedes Mand straffet, beder dem lade Sagen falde; dog maa Harder tage sin Afsked fra Tjenesten.

Forholdet mellem Ægtefællerne kølnes mere og mere, og tilsidst opstaar der et Brud imellem dem. Harders Spillelidenskab bliver større og

større, og en Aften kommer han hjem fra Spilleklubben i omtaaget Tilstand. Ved at se sin tidligere Vens Billede vaagner den onde Samvittighed i ham; det forekommer ham, som Maleriet

bliver levende. Han griber en Pistol og affyrer den mod Billedet. Da ser han i det samme et Syn, hvor Falck staar truende for ham, og ramt af et Hjerteslag styrter Harder om.

10 Aar er gaet. Falck og Harriet mødes

atter. Aarene har ældet de to Mennesker, hvis Livslykke brast, men Minderne lever endnu lige frisk i Erindringen. Kort efter dør Falck, medens Harriet befinder sig ved hans Dødsleje. Han har aldrig overvundet sit frygtelige Fald.

En Aften i Skumringen, medens Harriet dvæler ved Falcks Billede, ser hun pludselig sin Ungdoms Elskede lyslevende for sig. Han rækker Hænderne ud mod hende, han favner hende, og de to Sjæle forenes i det evige Liv.

